

Socrate

Gânditorul care știa că nu știe nimic

Micii mei
EROI

București
2019

Ti s-a întâmplat vreodată să vrei să pui o întrebare, de exemplu, la școală, dar să n-o faci de frică să nu fi luat drept prost? Nu trebuie să crezi asta: singurii proști sunt cei care cred că știu totul și nu pun întrebări. Ei nu învață nimic.

Mă numesc Socrate și niciodată nu mi-a fost rușine să pun întrebări despre lucrurile pe care nu le știam, pentru că cel mai bun mod de a descoperi adevărul este să vorbești cu alții și să asculți toate punctele de vedere. Datorită modestiei și curiozității mele am devenit unul dintre cei mai apreciați înțelepți din Grecia Antică. Dacă te întrebi cumva cum am reușit, urmează-mă...

Iată povestea mea.

M-am născut cu aproape 2 500 de ani în urmă la Atena, cel mai important oraș al Greciei Antice. Tatăl meu, pe care îl chema Sophroniscos, tăia piatră pentru palatele și templele care se construiau fără încetare în splendidul meu oraș. Însă cel mai mult îmi plăcea munca mamei mele, Phainarete. Era moașă, le ajuta pe femei când nășteau.

- Doamnă Phainarete, cred că fiul meu vrea să vină pe lume. Mi-e așa de frică!

- N-ai grijă, draga mea! Cu efortul tău și cu puțin ajutor din partea mea vom face în așa fel încât să iasă la lumină o mică făptură splendidă.

- Vai, vai, vai...

- Iat-o, uite ce frumusețe avem aici!

Părea o magie: mama era în stare să scoată din oameni ceva extraordinar. Oare aș fi putut să fac și eu la fel într-o zi?

Atena de pe vremea mea era cel mai bogat și mai înfloritor oraș din lumea antică. În fiecare zi veneau aici oameni de peste tot: negustori, artiști, sculptori... și mulți filosofi. Ai auzit vreodată vorbindu-se despre ei? **Erau oameni înțelepți care căutau o explicație pentru orice lucru.** Dar nu o explicație magică sau mitică. Se săturaseră să tot audă că tuna fiindcă era supărat Zeus sau că marea era agitată fiindcă așa voia Poseidon. Voiau să gândească și să înțeleagă cauza tuturor lucrurilor care ne înconjoară fără să recurgă la zei!

Pentru mine a fost o iluminare.

- Băieți, am aflat că azi după-amiază va ține un discurs marele Anaxagora.

- Cine? Și despre ce va vorbi?

- Despre filosofie, care înseamnă „dragoste pentru știință“.

- Ce prostie, dacă-i vorba de dragoste, prefer să-mi găsesc o logodnică. Hai să mergem să aruncăm discul și să vedem cine ajunge mai departe!

- Du-te tu, pe mine mă interesează mai mult să ascult ce o să explice filosoful.